

2. Hukuk Dairesi 2024/2311 E. , 2024/2340 K.**"İçtihat Metni"**

MAHKEMESİ : Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi
SAYISI : 2024/112 E., 2024/100 K.
KARAR : Esastan ret
İLK DERECE MAHKEMESİ : Sivas 2. Aile Mahkemesi
SAYISI : 2022/468 E., 2023/521 K.

Taraflar arasındaki boşanma davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına karar verilmiş hüküm taraflarca kanun yoluna başvurulmayarak 08.09.2023 tarihinde kesinleşmiştir.

Karara karşı davalı erkek vekili tarafından 15.11.2023 tarihinde tavzih talebinde bulunulması üzerine, İlk Derece Mahkemesince verilen 22.11.2023 tarihli ek kararla davalı erkek vekilinin tavzih talebinin reddine karar verilmiştir.

Ek kararın davalı erkek vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince ek karara yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı erkek vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı kadın vekili dava dilekçesinde tarafların boşanmalarına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı erkek vekili cevap dilekçesinde tarafların boşanmalarına karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI**A. İlk Derece Mahkemesinin Birinci Kararı**

1. İlk Derece Mahkemesi'nin 15.06.2023 tarih ve 2022/468E., 2023/521K. sayılı kararı ile; tarafların boşanma ve mali konularıda anlaşmaları, anlaşma protokolünün uygun bulunduğu gerekçesi ile davanın kabulüne, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrası gereğince tarafların boşanmalarına, 14.06.2023 tarihli anlaşmalı boşanma protokolünün kararın eki sayılmasına ve aynen onaylanmasına, tarafların ortak çocuğu olan ...'ın velâyetinin davacı anneye verilmesine, baba ile çocuk arasında kişisel ilişki düzenlenmesine, çocuk ... yararına kararın kesinleşmesinden itibaren aylık 1.000,00 TL iştirak nafakasına, nafaka her yıl ÜFE oranında artırılmasına, taraflar tüm ev eşyalarının paylaşımı ve altın ve ziynet konusunda anlaşmışlarından bu hususta hüküm kurulmasına yer olmadığına, tarafların birbirlerinden tedbir nafakası, yoksulluk nafakası, maddî ve manevî tazminat, mal rejiminden kaynaklanan herhangi bir hak ve talepleri bulunmadığından bu hususta hüküm kurulmasına yer olmadığına, yargılama gideri ve vekâlet ücreti talebi olmadığından bu hususta karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

2. İlk Derece Mahkemesi kararı taraflarca kanun yoluna başvurulmadığından 08.09.2023 tarihinde kesinleşmiştir.

B. Tavzih Talebi

Davalı erkek vekili 15.11.2023 tarihli tavzih dilekçesinde özetle; anlaşma protokolünün 5.maddesinin hüküm fıkrasına olduğu gibi değil değiştirilerek geçirildiğini, ayrıca maddede belirtilen "Kasım ve Nisan ara tatillerinde tatilin 4. günü sabah saat 10.00'dan cumartesi akşamı saat 17.00'ye kadar" şeklindeki protokol kısmının ise hüküm fıkrasına hiç alınmadığını, yine protokolde ortak çocuğun hastanede yatarak tedavi görmesi durumunda refakatçisinin ana babadan hangisi olacağı hususunda çocuğun menfaatinin gözetilmesine ve babası olarak çocuğunun öğretmenleriyle görüşme yapma, veli toplantılarına katılma ve öğretmenlerle görüşme yaptığı sırada çocuğunu da görebilmesine ilişkin hususları düzenleyen 6.

maddesinin de mahkeme kararının hüküm fıkrasına geçirilmediğini, gerekçeli kararın hüküm kısmının 3. fıkrasında protokol aynen onaylanarak kararın eki sayılmasına karşın, kararın kişisel ilişki kurulmasına dair 5. maddesi ile protokolün aynı konulu 5. maddesi içerik olarak birbirinden farklı olduğundan infazda tereddüt yaşattığını ve çocuğu ile görüşmesine engel teşkil ettiğini belirterek hükmün tavgizini talep etmiştir.

C. İlk Derece Mahkemesinin Ek Kararı

İlk Derece Mahkemesi 22.11.2023 tarihli ek kararı ile; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 305 inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince hüküm fıkrasında taraflara tanınan hakların ve yüklenen borçların, tavgiz yolu ile sınırlandırılmayacağı, genişletilemeyeceği ve değiştirilemeyeceği dikkate alınarak, kaldı ki; taraflara tebliğ edilen karara karşı tarafların istinaf talebinde bulunmadıkları, kararın kesinleştiği, kararın kesinleşmesi ile dosyadan el çekildiği, kesinleşen karar üzerinde yeniden bir karar verilmesi, ek karar tanzim edilmesi, tavgiz kararı verilmesinin mümkün olmadığı anlaşıldığından davalının tavgiz talebinin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen 22.11.2023 tarihli ek kararına karşı süresi içinde davalı erkek vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı erkek vekili istinaf dilekçesinde özetle; ek kararın yerinde olmadığını, asıl kararın 3 nolu bendinin onaylanmasına, protokol hükümlerinin 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14 ve 15 inci maddesinin protokole aykırı ve farklılık içermesi nedeniyle hükmün infazında çelişki ve tereddüt yaratması nedeniyle taraflar arasında düzenlenen 14.06.2023 tarihli anlaşmalı boşanma protokolün tamamının gerekçeli karara aynen geçirilmesine karar verilmek üzere kararın kaldırılması gerektiğini belirterek istinafa başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesinin 22.11.2023 tarihli ek kararında herhangi bir isabetsizlik bulunmadığı anlaşıldığından, usul ve kanuna uygun olan hükme karşı davalı erkeğin istinaf taleplerinin esastan reddine, davalı vekilinin istinaf dilekçesinde yer alan kişisel ilişki dışındaki diğer protokole aykırılıklar hakkında daha önceden tavgiz talebi olmadığından ve mahkemece bu hususta verilen herhangi bir ek karar olmadığından kişisel ilişki dışındaki istinaf taleplerinin incelenmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı erkek vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı erkek vekili temyiz başvuru dilekçesinde özetle, istinaf dilekçesindeki itirazlarını tekrar ederek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, İlk Derece Mahkemesi kararının tavgizini gerektirecek yasal koşulların oluşup oluşmadığı noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 305 inci maddesi, 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri.

3. Değerlendirme

1.Bölge Adliye Mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davalı erkek vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

03.04.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

...